

Hvilke informasjon får vi fra "Genetisk tomgods"?

Av Erling Skaar, Høgskolelektor ved Høgskolen i Volda

I en kronikk i avisen »Dagen« 30.10 2004 fant jeg følgende utfordring:

Ellers finner jeg det påfallende at Skaar i sin kronikk sier lite eller ingen ting om forekomsten av genetisk tomgods. Jeg fastholder at dette gir opphav til sterke beviser for evolusjonsteorien, og jeg noterer at Skaar ikke ser ut til å ha noen motargumenter å komme med.

Mitt svar på den aktuelle utfordringen ble imidlertid returnert med begrunnelse at debatten var avsluttet. Sett fra min synsvinkel som kreasjonist, synes jeg at det er uheldig at slike utfordringer ikke blir besvart, og siden [vi] mener at problemstillingen har generell interesse hos leserne av Origo, [har redaksjonen bestemt at denne] kommentar trykkes her.

Et svar på utfordringen

Fordi jeg ikke ønsker å bli stemplet som en som unviker relevante fakta, vil jeg kommentere problemet litt nærmere her. Genetisk tomgods er så langt jeg har forstått større eller mindre mengder med genetisk koder som vi pr. i dag ikke kjenner funksjonen til. Generelt er det nærliggende å tenke

”

Genetisk tomgods er større eller mindre mengder med genetisk koder som vi i dag ikke kjenner funksjonen til.

Sagen kort

Der er behov for at unge mikrobiologer kommer til at præge faget med et nyt og bedre grundlag for en ny og bedre videnskap som i dag i al for høy grad er præget af evolutionisters "tanke-mæssige tomgods".

Det som det norske begreb "genetisk tomgods" omhandler, bør netop ses i et nyt, ikke-darwinistisk syn. For hvad er et stykke programmering som ikke længere virker, netop tegn på: At koden på et tidligere tidspunkt i historien har været mere kompliseret end i dag, og at den derfor er lavet som et udtryk for at en intelligens har forudset problemer som denne programmering har skullet kunne overleve!

at en intelligent skaper ikke ville ha skapt noe som ikke har en funksjon, og om man ikke tenker dypere enn dette, så skjønner jeg vel at noen kan oppfatte dette som et problem for kreasjonistene. Før jeg går videre her, vil jeg imidlertid kort vurdere om det samme "tomgodset" er en "gullgruve" for evolusjonsteorien. Det var en tid hvor såkalte *rudimenter* var et viktig argument for evolusjonsteorien, fordi man oppfattet disse som ufunksjonelle rester fra organ som hadde en funksjon i tidligere utviklingsstadier. Nærmere studier viste imidlertid at de fleste "rudimentene" har en funksjon, og dessuten ble man oppmerksom på at en argumentasjonsmåte som baserte seg på hva man ikke vet, er uheldig og høyst uvitenskapelig. Videre er det vel bred enighet om at evolusjonen ikke ville ha "overlevd" om den bare kunne lage nye gener og ikke kunne kvitte seg ulike gamle

“forsøk” som ikke lenger fungerte og som tross alt er den biten som er mest “naturlig”. Problemet med å kvitte seg med tomgods er med andre ord mindre sentralt i den aktuelle debatten siden evolusjonistene og kreasjonistene ikke har så ulike meninger i denne sammenhengen.

Men om vi i stedet fokuserer på det som skiller de to modellene, så vil man oppdage at gener som ikke fungerer i dag, er en sterk indikasjon om at det har vært *mer* informasjon før. Dette er i så fall et argument for skapelsemodellen. Ifølge evolusjonsmodellen befinner vi oss i dag på toppen av en utvikling som innebærer at vi vil se “nedover” på mer primitive livsformer når vi ser bakover i tiden. Ifølge skapelsesmodellen vil vi biologisk sett finne oss på historiens bunnivå fordi verden ble skapt mer fullkommen enn den er i dag. All vitenskapelig forskning viser at mutasjoner er negative og disse sammen med andre faktorer har da gjort at dagens biologiske liv er dårligere enn det som var rett etter skapelsen.

Ekstrakoder støtter skapelsemodellen!

Her kan vi ikke gå inn på de ulike funnene i moderne genforskning, men bare kort nevne at gensekvenser kan flyttes og aktiviseres på ulike måter. Her vil vi kort bruke dataprogrammering som en illustrasjon. Det er et faktum at det før eller senere vil oppstå feil i alle typer mekanismer, og en programmere som skal lage et program som skal fungere noen år framover, bør blant annet bygge inn diverse sikkerhetssjekker og muligheter for senere justeringer om forhold endres. Når det gjelder skaperen som skapte livet, så er det naturlig å tenke at han også er *historiens herre*, og følgelig kan vi forvente at han forutså ulike historiske hendelser. Når f.eks. miljøfaktorene på jorden ble endret, så måtte han programmere inn mekanismer i arvematerialet som kunne gjøre at livet kunne tilpasse seg nye forhold og dermed overleve. Folkeslag som lever nær ekvator, er f.eks. mer beskyttet mot sol enn oss nordboere. På samme måten som en program-

merer vil trenge *ekstra koder* for å gjøre endringer i de kodene som er aktive til vanlig, kan vi så tenke oss at skaperen i arvestoffet til alt biologisk liv har lagt inn endringsmuligheter i form av *ekstra genkoder*. Disse ekstra kodene vil da ikke være aktive til vanlig, og følgelig kan evolusjonister oppfatte det som “genetisk tomgods”. Poenget er imidlertid at all erfaring fra praktisk programmering tilsier at man trenger ekstra koder for å endre programkoder på en slik måte at programmet fortsatt skal fungere etter endringene. Tilfeldige “mutasjoner” i en programkode vil i beste fall bety at programmet fortsatt fungerer, men aldri at det fungerer bedre!

Nå vil kanskje en evolusjonist forvente at det hadde vært mulig å aktivisere disse ekstrakodene i vår tid. En mulig test var f.eks. å flytte Norges befolkning til Afrika og se om etterkommerne fikk mørk hudfarge. Her vil vi bare kort nevne at erfaringer med plante- og dyreforedling tyder på at noe går tapt, og at det altså ikke er mulig å komme tilbake til utgangspunktet, om vi prøvde. Tilsynelatende mister vi noe av det genetiske mangfoldet når man f.eks. favoriserer store jordbær. Det er derfor nærliggende å tenke at dagens mennesker har et mindre genetisk mangfold enn de første menneskene. Her vil jeg også tilføye at det er naturlig å forvente at de eventuelle genetiske mekanismene som kan gjøre endringer i genmaterialet, vil være mest komplekse og derfor være de mekanismene som først slutter å virke som følge av tilfeldige mutasjoner.

Konklusjonen blir da at om det står en skaper bak livsformene på jorden som kan tilpasse seg nye miljøbetingelser, så ville vi nettopp forventet å finne det evolusjonistene kaller “genetisk tomgods”. Dette funnet er altså ikke et argument mot skapelse slik evolusjonistene tilsynelatende tror, men det motsatte. Her vil jeg da bare til slutt oppfordre unge kreasjonister til å studere moderne mikrobiologi fordi jeg tror at dette fagfeltet er sterkt hemmet av evolusjonister som ikke ser noe annet enn “genetisk tomgods”. Det trenges derfor et nytt og bedre filosofisk grunnlag for en ny og bedre vitenskap!